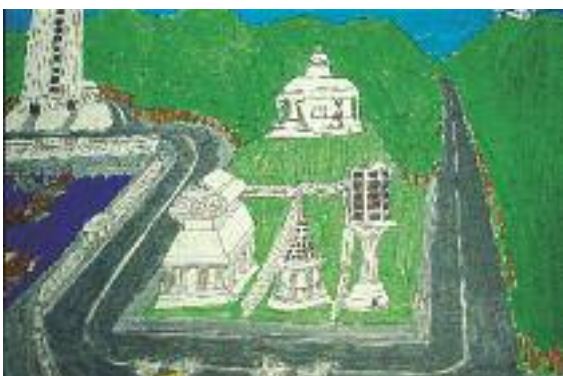

ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

3ο Γυμνάσιο Χαλανδρίου, 1994

Η παρουσίαση της μουσειοσκευής "Γάμε στην Ακρόπολη" στους μαθητές του 3ου Γυμνασίου Χαλανδρίου και στα 14 τμήματα του σχολείου ήταν η βασική αφορμή για μια σειρά μαθημάτων, που τα αποτελέσματά τους θα δούμε πιο κάτω.

Οι βασικοί στόχοι πάνω στους οποίους κινηθήκαμε, προβληματιστήκαμε και αναζητήσαμε πληροφορίες ήταν οι εξής:

1. Η ευαισθητοποίηση των μαθητών στα θέματα του πολιτισμικού μας παρελθόντος, με σκοπό να ζωντανέψει η διδακτέα ύλη της Ιστορίας και να ενεργοποιηθούν οι δημιουργικές ικανότητες των μαθητών.
2. Η ανακάλυψη της ομορφιάς μέσα από την απλότητα αλλά και την τεχνική τελειότητα της αρχαίας ελληνικής αρχιτεκτονικής.
3. Ο ρόλος της σύγχρονης αρχιτεκτονικής.
4. Τα νέα υλικά (μπετόν, χάλυβας, ελαφρά μέταλλα, γυαλί, πλέξιγκλας) σε αντιπαράθεση με τα παλαιά (μάρμαρο, ξύλο, τούβλο).
5. Η όψη της Αθήνας σήμερα.

Ο χρόνος επεξεργασίας των έργων ήταν δύο διδακτικές ώρες. Πριν και κατά τη διάρκεια των δύο αυτών ωρών δόθηκε η ευκαιρία να συζητηθούν θέματα, όπως η επίδραση του βιοτικού επιπέδου στο αρχιτεκτονικό περιβάλλον, αλλά μεγαλύτερη σημασία δόθηκε στην αρχιτεκτονική του σήμερα. Αναφορές σε σύγχρονα κτήρια της Αθήνας, όπως το Μέγαρο Μουσικής, το κτήριο Ηλία Μπαρμπαλιά, απέναντι από την Αμερικανική πρεσβεία, που φέρει αρκετά στοιχεία μεταμοντέρνου ρυθμού, οι γυάλινοι πύργοι, και βεβαίως οι αναφορές στα σημαντικά έργα των Le Corbusier, Oscar Niemeyer, Mies Van der Rohe, Alvar Aalto, μέσα από εικόνες βιβλίων, ήταν τα ερεθίσματά τους.

Τα υλικά που χρησιμοποίησαν στις κατασκευές τους τα περισσότερα παιδιά ήταν μαρκαδόροι, τέμπρες, ξυλομπογιές καθώς και την τεχνική του κολλάζ. Υλικά ευκολόχρηστα για τα δεδομένα του σχολείου, που στερεΐται κατάλληλης υλικοτεχνικής υποδομής. Η μεγάλη χρωματική ποικιλία μπορεί να οδηγήσει σε ωραίο αισθητικό αποτέλεσμα, πάντα με την προϋπόθεση ότι οι μαθητές έχουν διδαχθεί τα βασικά χρωματολογικά στοιχεία και καθοδηγούνται να τα εφαρμόσουν.

Απέφυγα τις μεγάλες διαστάσεις των χαρτιών, ως ένα ακόμη σημείο δυσκολίας τους. Για τυχόν απορίες τους και για την καλύτερη κατανόηση των αρχαίων ελληνικών αρχιτεκτονικών στοιχείων, μοιράστηκε από μια φωτοτυπία με σημειώσεις και σχέδια από το μάθημα ρυθμολογίας που διδασκόταν στη Σχολή Καλών Τεχνών. Με τη βοήθεια αυτών των σχεδίων δίδαξα τους ρυθμούς, τις ομοιότητες και τις διαφορές τους, καθώς και τα κοινά στοιχεία των αρχιτεκτονημάτων (κίονες δωρικού, ιωνικού ρυθμού, τρίγλυφα, μετόπες, αετώματα, ανάγλυφα).

Ήταν προσωπική επιλογή του καθενός να χρησιμοποιήσει όποια στοιχεία θεωρούσε σημαντικά στο έργο του. Τα παιδιά έχουν διδαχθεί από την αρχή της χρονιάς βασικές αρχές γραμμικού σχεδίου. Οι κίονες, τα κιονόκρανα, τα ακροκέραμα ήταν τα κύρια στοιχεία που χρησιμοποίησαν.

Το ενδιαφέρον των μαθητών ήταν ανέλπιστο. Για πρώτη φορά, σε αντίθεση με προηγούμενες εμπειρίες, οι μαθητές έδειξαν τεράστιο ζήλο. Πολύ γόνιμο έδαφος η μαθητική ψυχή στις νέες μορφές διδασκαλίας, αποδεικνύει ότι μπορεί να κατακτήσει γνώσεις με αμέριστο ενδιαφέρον, όταν η μέθοδος ξεπερνά τον συνήθη δρόμο της καθιερωμένης διδασκαλίας.

Γ. Μπλιάτσου